



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **Mgr. P. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2023, č. j. KUOK 25874/2023, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V projednávaném případě jsou **jádrem sporu otázky**, jestli je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, jestli jsou pochybnosti o místě přestupku a jestli dokazování proběhlo v souladu se zákonem (zejména svědeckou výpovědí policisty, mapami a fotografií z rychloměru).
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále jen „magistrát“) z 12. 9. 2022, č. j. MMPr/188037/2022/OF, kterým magistrát uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Přestupku se žalobce dopustil tím, že 12. 2. 2021 v 17:17 hodin na pozemní komunikaci č. I/55 u hřbitova v katastru obce Přerov III – Lověšice ve směru jízdy na Přerov jako řidič motorového vozidla tov. zn. Audi, registrační značky L., překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 19 km/h, tj. jel rychlostí 69 km/h (po odečtu odchylky ± 3 km/h).
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že místo přestupku bylo vymezeno příliš vágně. V místě přestupku se nachází křižovatka. Nelze seznat, jestli ke změření vozidla došlo před křižovatkou nebo za křižovatkou.
5. Správní orgány vycházely z mapových podkladů, které však neprovedly k důkazu, ani s nimi žalobce neseznámily, a to i přesto, že se vztahovaly ke skutečnostem, které žalobce namítal. Správní orgány tyto mapy patrně nezaložily do spisu. Nezákonnost rozhodnutí spočívá v tom, že správní orgány neseznámily žalobce s podklady rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
6. Správní orgány neprokázaly omezení rychlosti na 50 km/h – odkázaly sice na svědecké výpovědi policistů, ty však byly povrchní a nekonkrétní a nebyly proto způsobilé prokázat nejvyšší dovolenou rychlost.
7. Vadou řízení bylo, že správní orgány neprovedly důkaz originálem fotografie z rychloměru. Registrační značka vozidla není na snímku čitelná. Správní orgány to odůvodňují ztrátou kvality fotografie při jejím přenosu na papír. Bylo namístě zajistit originál snímku a provést ho k důkazu. Správním orgánům v tom nic nebránilo. V opačném případě nelze tvrdit, že bylo prokázáno, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zopakoval argumentaci napadeného rozhodnutí a poukázal na to, že námítky žalobce jsou obecné a neurčité.
9. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
10. **Magistrát v rozhodnutí o přestupku** z 12. 9. 2022 vysvětlil, že vycházel ze snímku z rychloměru, svědecké výpovědi policisty D., fotografií vozidla žalobce ze silniční kontroly, oznámení přestupku, ověřovacího listu rychloměru a dvou úředních záznamů jednotlivých členů policejní hlídky. V místě spáchání přestupku je nejvyšší dovolená rychlost jízdy snížena na 50 km/h značkou B20a. Provedení dopravní značky je zřetelné a zdvojené jak svislým dopravním značením, tak vodorovným a je postupné. Dopravní značky snižují rychlost z 90 km/h postupně omezením na 70 km/h a až následně na 50 km/h. Policisté provedli před změřením vozidla kontrolu dopravní značky B20a a neshledali žádné závady.
11. **Žalobce v odvolání** namítal, že není průkazné měření právě vozidla žalobce, protože registrační značka vozidla na snímku není čitelná. Magistrát měl požádat o originál snímku z rychloměru a provést ho jako důkaz. Místo přestupku neumožňuje učinit jednoznačné zjištění, kde k přestupku došlo a nelze přezkoumat, jestli se jednalo skutečně o úsek s omezením nejvyšší dovolené rychlosti. Magistrát neprokázal dopravní značení v místě spáchání přestupku, neboť policista ve svědecké výpovědi neuvedl, že viděl určitou konkrétní značku.
12. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** z 24. 2. 2023 objasnil, že policista jako svědek volně vypověděl, že spolu s kolegyní prováděli dohled nad silničním provozem, a to včetně měření

rychlosti vozidel, která nedodržovala omezení rychlosti upravené dopravní značkou B20a na 50 km/h. Policisté před příjezdem na kontrolní stanoviště provedli vizuální kontrolu dopravního značení a neshledali žádné závady. Žalovaný náhledem na veřejně přístupné mapy na portálu [google.maps.com](https://www.google.com/maps) ve stavu k listopadu 2022 a na [mapy.cz](https://www.mapy.cz) ve stavu k listopadu 2017 zjistil, že v úseku měření se nachází svislá i vodorovná dopravní značka B20a, která omezuje rychlost v daném úseku v obou jízdních pruzích na 50 km/h. Úsek začíná u Lověšic na silnici č. I/55 směrem na Přerov a vede za čerpací stanici Petroil CZ s. r. o. až ke křižovatce se silnicí č. III/557. Žalovaný neměl důvod pochybovat o existenci dopravní značky v daném úseku, protože svědek uvedl konkrétní dopravní značku B20a v rámci své svědecké výpovědi. Pokud by v daném místě bylo dopravní značení změněno, například přechodnou úpravou provozu, tuto skutečnost by policejní hlídka jistě zaznamenala. Svědek vypověděl, že před samotným měřením provedl vizuální kontrolu tohoto označení.

13. Žalovaný se dále zabýval námitkou nejasného označení místa přestupku, protože žalobce namítal, že šlo o prostor křižovatky a obvodové zdi hřbitova jak kolem silnice č. I/55, tak kolem silnice č. III/557. Žalobce poukázal na § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, který stanoví, že „zákaz, omezení nebo příkaz je ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou“.
14. Žalovaný odkázal na svědeckou výpověď, za které vyplynulo, že policisté stáli na konci připojovacího pruhu od čerpací stanice Petroil CZ s. r. o. Na snímku z radaru je místo měření blíže specifikováno GPS souřadnicemi 49°25'41.549"N 017°27'18.245"E. Žalovaný náhledem do veřejně přístupného mapového portálu [google.maps.com](https://www.google.com/maps) ověřil, že tato pozice se nachází asi v polovině cesty od čerpací stanice k popsané křižovatce, přičemž celkový úsek je dlouhý asi 200 m. Bylo spolehlivě prokázáno, že vozidlo žalobce bylo změřeno před křižovatkou, tedy v úseku, kde dopravní značení B20a stanoví nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec na 50 km/h, a to zejména GPS souřadnicemi, které žalovaný ověřil nahlédnutím do [google.maps.com](https://www.google.com/maps).
15. K námitce neprovedení důkazu originálem snímku z rychloměru žalovaný připomněl, že na skutečnost, že registrační značka na snímku z rychloměru není dostatečně čitelná, sám žalovaný poukázal v rámci prvního odvolacího řízení a instruoval magistrát, aby tyto pochybnosti odstranil, například svědeckou výpovědí policistů. Magistrát proto provedl výslech policisty D., který vypověděl, že zaznamenali vozidlo žalobce, které jelo vyšší rychlostí. V tu chvíli šlo o jediné vozidlo, které jelo do centra. Po provedení snímku vozidla silničním rychloměrem se policista D. za vozidlem rozjel se zapnutým výstražným a zvukovým zařízením a nápisem „STOP POLICIE“.
16. Žalobce zastavil vozidlo na začátku odbočovacího pruhu směrem k čerpací stanici Unicorn. Policista ho následně vyzval k předložení dokladů a na jejich základě policisté identifikovali žalobce. To uvedl v odůvodnění rozhodnutí již magistrát. Žalobce navrhoval doplnění dokazování barevným snímkem, a ten byl doplněn, nicméně byl ve stejně špatné kvalitě jako snímek předchozí. V doplnění odvolání žalobce navrhl opatřit fotografii v originální elektronické podobě. Tento návrh se jevil žalovanému jako nadbytečný, protože ze svědecké výpovědi policisty D. jednoznačně vyplynulo, že policisté za vozidlem ihned vyjeli a měli ho celou dobu na očích. Pochybnosti ohledně možné záměny vozidla byly touto svědeckou výpovědí spolehlivě odstraněny. Pravděpodobnost záměny vozidla s jiným vozidlem rovněž snižuje nestandardní registrační značka na prání „L.“.

17. Spáchání přestupku bylo zaznamenáno měřicím zařízením, které policisté použili ve služebním vozidle ve verzi RAMER 10C. Záznam z měřicího zařízení se snímkem vozidla, tj. výstupem ze silničního rychloměru, ve spojení se svědeckou výpovědí policisty, obsahovaly všechny podstatné údaje nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci.
18. Ze záznamu vyplynulo, že měření probíhalo zprava. Policisté měřili rychlost z mobilního rychloměru na místě ze služebního vozidla (viz vlastní rychlost „0 km/h“ pod hodnotou naměřené rychlosti). Vozidlo žalobce bylo změřeno na odjezdu, což vyplývá ze šipky vlevo vedle naměřené rychlosti jízdy 72 km/h.
19. V šabloně zakomponované ve snímku je položena přímka na hodnotě zoom 40 mm. Z pravého spodního rohu snímku lze vyčíst, že přiblížení bylo nastaveno na tuto hodnotu. V místech, kde se tato přímka protнула se znázorněnou hranicí anténního svazku, jsou spuštěny kolmice, které vymezují prostor ve snímku, v němž se musí nacházet vzdálenější konec vozidla. V tomto případě se ve snímku v prostoru vymezeném kolmicemi nachází celé vozidlo, tedy právě tam, kde se nacházet má. Měření tak proběhlo v souladu s návodem k obsluze a naměřená hodnota rychlosti je správná (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 44/2016-60).
20. Záznam se snímkem vozidla obsahuje údaje nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci, tzn. i čas a místo spáchání přestupku, včetně souřadnic GPS. Ze snímku není jasně čitelná registrační značka vozidla, a to jak ze snímku celého vozidla, tak detailního snímku, nicméně tato vada byla zhojena svědeckou výpovědí zasahujícího policisty.
21. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
22. Soud **nepřezkoumatelnost** napadených rozhodnutí žalované neshledal. Ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek – srovnej již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), například rozsudek č. j. 6 As 161/2013-25.
23. Z napadeného rozhodnutí žalovaného jakožto jednoho celku je zřejmé, že obsahuje nosnou argumentaci. Je zjevné, jakými úvahami se žalovaný řídil, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalobce, proč považoval námitky za liché, mylné, vyvrácené nebo nepřípustné a proč subsumoval skutkový stav pod vybrané právní normy. Z rozhodnutí je zjevné, jak žalovaný rozhodl, v jaké věci, výrok odpovídá odůvodnění a rozhodnutí neobsahuje vnitřní rozpory. Z odůvodnění vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.
24. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného může podle judikatury plynout též z toho, že se jako odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání [srov. rozsudky NSS č. j. 3 As 51/2007-84 a č. j. 8 Afs 66/2008-71]. Neznamená to ovšem, že by odvolací správní orgán musel ke každé odvolací námitce podrobně odůvodnit své stanovisko a vypořádat každý dílčí argument odvolatele. Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím minimálně nepřímo vypořádá i námitky účastníka řízení. Absence odpovědi na jednotlivé argumenty účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 152/2014-78, Kocourek, T. § 76. In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2019, s. 618).

25. Argumentace žalovaného rozhodnutí nebránila soudu přezkoumat ji v rozsahu žalobních námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším (nejintenzivnějším) vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38).
26. Neopodstatněná je námitka, že správní orgány nevymezily **místo spáchání přestupku** jasně a v souladu se skutečným stavem. Magistrát jako místo přestupku označil „pozemní komunikaci č. I/55 u hřbitova v katastru obce Přerov III – Lověšice ve směru jízdy na Přerov“.
27. Magistrát v odůvodnění upřesnil, že v záznamu a na fotografii z rychloměru jsou GPS údaje o místu měření a že místem měření byla „křižovatka hřbitov“.
28. Žalovaný k odvolací námitce nejasného místa spáchání přestupku, která byla totožná s žalobní námitkou, doplnil, že ze svědecké výpovědi policisty vyplynulo, že policisté stáli na konci připojovacího pruhu od čerpací stanice Petroil CZ s. r. o. a na snímku z radaru je místo měření blíže specifikováno GPS souřadnicemi. Žalovaný náhledem do veřejně přístupných map (Google Maps) ověřil, že tato pozice se nachází asi v polovině cesty od čerpací stanice ke jmenované křižovatce, přičemž celkový úsek je dlouhý cca 200 m. Podle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že vozidlo bylo změřeno před uvedenou křižovatkou, tedy v úseku, kde dopravní značení B20a stanoví nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 50 km/h.
29. Soud ověřil ze správního spisu, že na záznamu o přestupku jsou v tabulce uvedeny GPS souřadnice stejně, jak je žalovaný uvedl v rozhodnutí o odvolání (viz bod 14 rozsudku) a jsou rovněž uvedeny na fotografii z rychloměru. Součástí správního spisu (č. l. 8) jsou dva samostatné snímky vozidla žalobce, které stojí před služebním vozidlem policie (zepředu a zezadu) a které pořídil policista D. Z fotografií je zjevné, že jde o úsek za čerpací stanicí v odbočovacím pruhu před pravotočivou zatáčkou směrem na Přerov, ulici Nivky a následně ulici 8. května. Policista D. 1. 8. 2022 ve svědecké výpovědi objasnil, že služební vozidlo umístil před měřením na konec připojovacího pruhu od čerpací stanice Petroil CZ s. r. o. tak, aby nijak nebránil vozidlům v provozu. Jakmile spatřil rychle jedoucí vozidlo, vydali se za ním. Žalobce zastavil na začátku odbočovacího pruhu směrem k čerpací stanici Unicorn a policie zastavila za ním.
30. Žalovaný prováděl **dokazování „nahlédnutím do map na internetu“**, ale nevytiskl je a neseznámil s nimi žalobce, ani mu k tomu nedal před vydáním rozhodnutí o odvolání možnost. Takový postup představuje vadu řízení, zejména porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), dále zásadu rovnosti zbraní, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces podle čl. 38 odst. Listiny základních práv a svobod, možnost uplatnit svá práva v souladu s čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a ústavně zaručené právo na obhajobu.
31. Jak uvedl k dokazování údajů na internetu NSS v rozsudku č. j. 1 As 33/2011-58, *„pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet*

při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení.“

32. Soud popsanou vadu řízení napravit výtiskem dvou map, a to z portálu www.mapy.cz a Google Maps, pořízených po zadání GPS souřadnic zjištěných ve správním řízení, a vytištěnou uliční zvětšenou fotografií z uvedeného místa z portálu mapy.cz a dokazováním těmito výtisky při jednání soudu.
33. Soud zjistil z map, na kterých jsou vyznačeny souřadnice GPS 49°25'41.549"N 017°27'18.245"E, že se jedná o místo na ulici Hulínská (silnice č. I/55) za čerpací stanicí Petroil CZ s. r. o. těsně před hřbitovem v Lověšicích, který se nachází po pravé straně ve směru jízdy na Přerov.
34. Místem přestupku tedy bylo místo před křižovatkou ulice Hulínská (č. I/55) s ulicí Nivky a Mírová, (silnice č. III/557) a současně šlo o místo u hřbitova v Lověšicích a za čerpací stanicí Petroil CZ s. r. o., to vše směrem na Přerov. Žalobce byl policisty zastaven za popsanou křižovatkou směrem na Přerov, tj. před čerpací stanicí Unicorn. Určení těchto míst odpovídá i popisu policisty o místě změření a o místě následného zastavení vozidla žalobce policejní hlídkou při zohlednění doby dojetí.
35. NSS se k určení místa přestupku opakovaně vyjadřoval. Místo činu se ve správním trestání při překročení nejvyšší dovolené rychlosti nemusí určit na metry přesně, protože toto určení nemá vliv na vyslovení viny a totožnost skutku. Navíc zcela jistě (anebo s pravděpodobností hraničící s jistotou) řidič jede vyšší než dovolenou rychlostí delší dobu než jen přesně v určený okamžik, zejména s ohledem na míru překročení rychlosti (rozsudky NSS č. j. 9 As 214/2014-48 a č. j. 9 As 291/2014-39).
36. Všechny důkazy provedené ve správním a soudním řízení a podklady rozhodnutí prokázaly, že místo spáchání přestupku bylo před křižovatkou ulic Hulínská (silnice č. I/55), Nivky a Mírová (silnice č. III/557) po projetí žalobce kolem čerpací stanice Petroil CZ s. r. o. po pravé straně a před čerpací stanicí Unicorn, umístěné rovněž po pravé straně ve směru jízdy na Přerov.
37. Soud nepřisvědčil námitce, že správní orgány **neprokázaly nejvyšší dovolenou rychlost** v místě přestupku 50 km/h.
38. Magistrát při zjištění nejvyšší dovolené rychlosti v místě přestupku vycházel z oznámení přestupku, tiskopisu oznámení přestupku s ručně vyplněnými údaji, ze záznamu o přestupku coby výstupu z rychloměru a ze dvou úředních záznamů jednotlivých členů policejní hlídky. Po zrušení prvně vydaného rozhodnutí o přestupku v odvolacím řízení magistrát doplnil dokazování svědeckou výpovědí policisty D., který potvrdil, že policisté před měřením rychlosti provedli vizuální kontrolu dopravního značení a nezjistili žádné závady. Policista ve svědecké výpovědi doplnil, že žalobce sice s přestupkem souhlasil, ale odmítl zaplatit pokutu na místě s tím, že nechtěl přijít o dva body. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání z 24. 2. 2023 doplnil, že silniční kontrola byla zaměřená na měření rychlosti vozidel, která nedodržovala omezení upravené v místě dopravní značkou B20a na 50 km/h. Žalovaný ověřil náhledem v portálu google.maps.com ve stavu k listopadu 2022 a v portálu mapy.cz ve stavu k listopadu 2017, že v místě měření se nachází svislá a vodorovná dopravní značka B20a v obou jízdních pruzích, která omezuje rychlost na silnici č. I/55 směrem na Přerov za čerpací stanicí Petroil CZ s.r.o. až ke křižovatce se silnicí č. III/557 na 50 km/h.

39. Žalovaný uvěřil svědkovi, že v době spáchání přestupku se v uvedeném místě nacházela dopravní značka, která omezovala nejvyšší dovolenou rychlost na nejvýše 50 km/h. Věrohodnost této výpovědi je zesílena tím, že svědek před samotným měřením provedl vizuální kontrolu tohoto označení.
40. Soud ve správním spise ověřil, že nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h v místě spáchání přestupku je uvedena v oznámení přestupku, v tiskopise oznámení přestupku, ve kterém jsou ručně doplněny další údaje o přestupku, v záznamu z rychloměru z 19. 2. 2021 č. 8685 a v obou úředních záznamech sepsaných zasahujícími policisty.
41. Žalobce měl podle evidenční karty řidiče celkem pět záznamů o přestupcích v letech 2009-2015, z toho dvakrát držení mobilního nebo jiného záznamového zařízení za jízdy, jedenkrát překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h o 16 km/h a dvakrát porušení § 4 písm. c) ZSP. Ačkoliv se na tyto přestupky při hodnocení recidivy hledí, jako by byly zahlazený, vypovídají k osobě pachatele, že se opakovaně dopouští přestupků, které se zapisují do evidence a správní orgán k tomu má přihlížet při ukládání správního trestu (podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci č. j. 60 A 1/2013-49, č. 2912/2013 Sb. NSS, správní orgány mohou dřívější přestupky zohlednit při hodnocení osoby pachatele a mohou vyvodit závěr, že u něho jde o sklon porušovat pravidla silničního provozu).
42. Policista T. D. ve svědecké výpovědi 1. 8. 2022 vysvětlil, že s kolegyní P. podle instruktaže prováděli dohled nad silničním provozem, a to s měřením rychlosti – měli měřit rychlost vozidel, která nedodržovala omezení rychlosti dopravní značkou B20a 50 km/h u hřbitova v Lověšicích. Ve chvíli, kdy radar udělal snímek vozidla s rychlostí 72 km/h, rozjeli se za tímto vozidlem a zastavili žalobce. Ten po zastavení a sdělení podezření z přestupku nic nenamítal. Policista žalobci sdělil, že věc vyřídí na místě uložením pokuty 300 Kč. Žalobce uvedl, že pokutu nezaplatí. Dodal, že mu nejde o pokutu, ale nechce přijít o dva body, a proto nesouhlasil s vyřízením na místě a souhlasil s postoupením věci ke správnímu orgánu.
43. Vadou odvolacího řízení bylo, že žalovaný ověřil nejvyšší dovolenou rychlost v místě a v době spáchání přestupku pouhým náhledem do map, aniž by vytiskl to, co viděl, a umožnil žalobci vyjádřit se k takto zjištěným skutečnostem, a aniž by umožnil soudu přezkoumat jeho zjištění. Soud tuto vadu napravit dokazováním výtiskem z map, které provedl při jednání 20. 11. 2024. Z výtisků z portálu mapy.cz se podává, že po zadání citovaných souřadnic GPS jde o místo, které popsaly správní orgány (policie, magistrát a žalovaný) v podkladech napadeného rozhodnutí. Z výtisku z portálu google.maps.com po zadání souřadnic GPS je vidět, že jde o totožné místo. Z mapy z portálu mapy.cz je patrné, že jde o místo, kde by vozidla míjela za okamžik po pravé straně hřbitov. Z obou map je viditelné, že místo s označenými souřadnicemi se nachází tam, kde vozidla právě minula čerpací stanici (na portálu Google Maps je na výtisku označena jako Petroil CZ s. r. o.). Na fotografii s uličním pohledem na místo určené citovanými souřadnicemi GPS z portálu mapy.cz je zvětšená boční fotografie z prvně jmenovaného snímku a je na ní pohled na čtyři jízdní pruhy.
44. Podle záznamu z rychloměru policista D. zadal před měřením při nastavení rychloměru rychlost 50 km/h jako nejvyšší dovolenou rychlost. Silniční kontrola se podle podkladů rozhodnutí a svědecké výpovědi policisty zaměřovala právě na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v místě 50 km/h.
45. Ze souhrnu všech provedených důkazů vyplývá, že v místě spáchání přestupku byla rychlost omezena nejvýše na 50 km/h a na její dodržování na rovném přehledném úseku čtyřpruhové komunikace (dva jízdní pruhy v každém směru) byla zaměřena silniční

kontrola v době spáchání přestupku, jak vysvětlil policista ve svědecké výpovědi. Popsaný charakter komunikace v místě byl prokázán výtisky z portálů mapy.cz a Google Maps, které soud provedl při jednání jako důkaz a dále ze záznamu z rychloměru (včetně fotografie) a z fotografií, které pořídil policista D. Žalobce měl motivaci zpochybňovat nejvyšší dovolenou rychlost v místě spáchání přestupku s ohledem na četnost spáchaných přestupků podle evidenční karty řidiče a s ohledem na věrohodné vysvětlení policisty, že žalobce nechtěl přijít o dva body v bodovém hodnocení řidiče. Toto vysvětlení koresponduje se záznamy v evidenční kartě řidiče.

46. Provedené dokazování správními orgány a soudem postavilo najisto, že v místě a době spáchání přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h.
47. Jako nedůvodnou shledal soud námitku, že **policie nezměřila vozidlo žalobce**. Registrační značku „L.“ vozidla tov. zn. Audi zaznamenal rychloměr na snímku a také vyfotografoval policista Dr. při silniční kontrole, jak vysvětlil ve své svědecké výpovědi a jak je vidět ze samostatné fotografie změřeného vozidla. Nešlo o jednočlennou hlídku, ale dvoučlennou ve složení velitel hlídky pprap. J. P. a pprap. T. D., jak se podává z úředního záznamu policie z 16. 2. 2021. Nešlo také o zaznamenání přestupku automatizovaným prostředkem bez obsluhy s nečitelným snímkem, na kterém by vůbec nebylo možné zjistit registrační značku vozidla. Jak potvrdil svědek, vozidlo měla hlídka policie na dohled po celou dobu od změření (v místě podle citovaných souřadnic u hřbitova v Lověšicích – části statutárního města Přerov) do zastavení v místě u čerpací stanice Unicorn v odbočovacím pruhu ulice Nivky a 9. května v Přerově. Žalobce jistě upoutal pozornost policie neobvyklou registrační značkou „na přání“ L. a stěží by mohlo dojít k záměně, navíc ještě v tak krátké vzdálenosti od změření do zastavení vozidla.
48. Žalobce záměnu odůvodňoval ve správním řízení nižší čitelností registrační značky na snímku z rychloměru. Soud ve správním spise ověřil, že fotografie byla pořízena, když se smrákalo a viditelnost byla snížena. Ne však natolik, aby registrační značka nebyla vůbec čitelná, zejména na výřezu ze snímku z rychloměru. K tomu je třeba zdůraznit, že (jak uvedl ve své svědecké výpovědi) policista pořídil dvě fotografie vozidla při silniční kontrole. Z přední strany je registrační značka pokrytá sněhem a není zcela čitelná. Ze zadní strany je však jasně vidět na registrační značce nápis „L.“.
49. Ze souhrnu uvedených skutečností, které vyplývají z provedených důkazů, shledává soud za prokázané, že o záměnu vozidla se jednat nemohlo. Nejsou k tomu žádné důvody, indicie, okolnosti. Osoby i výpovědi policistů byly věrohodné a nebyly zde žádné známky toho, že se jednalo o nestandardní přístup, šikanu, horlivou kontrolu, křivou či nepravdivou výpověď nebo jakoukoli podjatost všech dotčených správních orgánů.
50. Nedůvodná je proto námitka, že **správní orgány nezjistily skutkový stav** v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu.
51. Podle § 3 správního řádu byly správní orgány povinny zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Tuto povinnost upřesňují § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, podle kterých *„podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost“* a *„správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán*

povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“

52. V místě a době spáchání popsaného přestupku platila nejvyšší dovolená rychlost jízdy mimo obec 50 km/h. Šlo o rychlost stanovenou dopravní značkou B20a ve smyslu § 18 odst. 6 ZSP, podle kterého lze nejvyšší dovolenou rychlost jízdy místní úpravou provozu na pozemních komunikacích snížit.
53. Soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodné. Místo spáchání přestupku, snížení rychlosti na 50 km/h a totožnost změřeného vozidla byly prokázány bez důvodných pochybností. Soud doplnil dokazování provedené správními orgány tak, aby bylo provedeno v souladu se zákony a mezinárodními smlouvami.
54. Žalobce vnášel do zjištěného skutkového stavu pochybnosti, které však v kontextu celé věci soud nevyhodnotil jako důvodné ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce vznesením shora uvedených námitek na sebe přenesl důkazní břemeno, které však neunesl. Podstatné je to, že námitky žalobce nebyly nepřesvědčivé a to, že je vůbec věrohodně neprokázal, ani nenavrhł takové důkazy, které by významně narušily jistotu ve stávajícím zjištění skutkového stavu nebo navodily důvodné pochybnosti (k přenesení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24).
55. Soud uzavřel, že správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).
56. Správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správně skutkové i právní závěry, se kterými se soud po doplnění dokazování ztotožnil. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl.
57. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 20. listopadu 2024

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně